22/10/2019

Ψήφισμα Κληρικών της Ι.Μ. Θηβών σχετικά με την αποτέφρωση

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θηβών και Λεβαδείας

Πραγματοποιήθηκε τή Δευτέρα 21η Ὀκτωβρίου 2019 ὑπό τήν αἰγίδα τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θηβῶν καί Λεβαδείας κ. Γεωργίου στό Κέντρο Ἐπιμορφώσεως καί Ἐπικοινωνίας (Συνεδριακό Κέντρο) τῆς Μητροπόλεώς μας στήν Εὐαγγελίστρια Ἀλιάρτου ἡ τακτική ἐτήσια Γενική Ἱερατική Σύναξη τῶν κληρικῶν τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας τῆς Βοιωτίας, ἡ ὁποία ἔχει σκοπό τόν οὐσιαστικό προβληματισμό τῶν συνέδρων πάνω σέ ἐπίκαιρα θέματα πού ἀπασχολοῦν τήν ποιμαντική διακονία τους, τήν ὑπεύθυνη καθοδήγηση τῶν κληρικῶν ὑπό τόν Ἐπίσκοπο, τήν ἀνταλλαγή ἀπόψεων, τή λήψη κοινῶν ἀποφάσεων, τό συντονισμό τῆς ἐκκλησιαστικῆς διακονίας καί τή σύσφιξη τῶν συναδελφικῶν δεσμῶν.

Οἱ κληρικοί τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θηβῶν καί Λεβαδείας ἐνέκριναν μέ μεγάλη

πλειοψηφία σχετικό ψήφισμα καταδίκης τῆς ἀντιχριστιανικῆς πρακτικῆς καί δήλωσαν ὅτι δέν θά δεχτοῦν νά τελέσουν νεκρώσιμη ἀκολουθία (ἐκκλησιαστική κηδεία) γιά ἄτομο πού συνειδητά ἐπέλεξε τήν ἀποτέφρωση γιά τό νεκρό σῶμα του.

Αναλυτικά το ψήφισμα:

Ἡ ταφή τοῦ νεκροῦ σώματος τοῦ ἀνθρώπου στή γῆ «ἐξ ἧς ἐλήφθη» προϋποθέτει καί ὑπονοεῖ πίστη στήν Ἀνάσταση τῶν νεκρῶν κατά τή Δευτέρα Παρουσία καί σημαίνει τήν ἐλπίδα καί ἐσχατολογική προσδοκία τῆς ζωῆς τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ἀντιθέτως ἡ καύση καί ἀποτέφρωση ὑποδηλώνει ἔλλειψη πίστης καί ἐλπίδας, καθώς σημαίνει τόν πλήρη ἀφανισμό καί ἐκμηδενισμό τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ ἀποτέφρωση τῶν νεκρῶν σέ εἰδικές ἐγκαταστάσεις-ἀποτεφρωτήρια παρουσιάζεται στό πλαίσιο τῆς γενικευμένης ἤδη ἐκκοσμίκευσης ἁπλά ὡς ὑπόθεση πού ἀφορᾶ στή δημόσια ὑγεία, τήν προστασία τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος καί χωροταξικά προβλήματα, τά ὁποῖα εἶναι πολύ σοβαρά καί ἀπασχολοῦν καί τήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ἡ Ὁποία ἔχει δείξει μεγάλη εὐαισθησία στήν προστασία τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος καί τοῦ πλανήτη μας.

Γιά τήν Ἐκκλησία, ὅμως, τό ζητήμα αὐτό εἶναι σοβαρό καί ἐνέχει προεκτάσεις, γιατί ἄπτεται τοῦ δόγματος καί σχετίζεται μέ τήν ἀνθρωπολογία τῆς Ἁγίας Γραφῆς καί τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ Ἐκκλησία δέν δέχεται γιά τά μέλη Της τήν ἀποτέφρωση τοῦ σώματος, διότι τοῦτο εἶναι ναός τοῦ Ἁγίου Πνεύματος (Α΄ Κορ. 6, 19), στοιχεῖο τῆς ὑποστάσεως τοῦ κατ’ εἰκόνα καί καθ’ ὁμοίωσιν Θεοῦ πλασθέντος ἀνθρώπου (Γεν. 1, 24), καί περιβάλλει αὐτό μέ σεβασμό καί τιμή ὡς ἔκφραση ἀγάπης πρός τό κεκοιμημένο μέλος Της καί ὡς ἐκδήλωση πίστεως στήν κοινή πάντων ἀνάσταση.

Εἶναι ἀδιανόητο συνειδητός Ὀρθόδοξος Χριστιανός νά ἀρνεῖται τόν ἐνταφιασμό καί νά ἐπιλέγει τήν ἀποτέφρωση.

Ἕνας τέτοιος ἄνθρωπος μέ τήν ἐπιλογή του αὐτή δηλώνει ἔμπρακτα ὅτι αὐτονομήθηκε καί ἀποξενώθηκε ἀπό τήν πίστη καί πράξη τῆς Ἐκκλησίας, ἐφ ὅσον ὁ ἐνταφιασμός ἦταν καί εἶναι ὁ μόνος χριστιανικά ἀποδεκτός τρόπος «διαχείρισης» τῶν νεκρῶν σωμάτων.

Ὁ τόπος ταφῆς τοῦ νεκροῦ σώματος γίνεται σημεῖο ἀναφορᾶς, ἀγάπης, τιμῆς, ἐκφράσεως πόνου καί ὀδύνης πού ψυχολογικά ἀνακουφίζουν καί ἀναπαύουν τούς συγγενεῖς καί φίλους τοῦ ἐκλιπόντος.

Ἡ ἄρνηση στήν καύση τῶν νεκρῶν καί ἡ ἐμμονή στήν ταφή δέν ὀφείλεται σέ σκοταδισμό, φανατισμό ἤ ἄλλες σκοπιμότητες ἀπό μέρους τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλά βασίζεται στή μακραίωνη ὀρθόδοξη παράδοση καί ἀποτελεῖ κατάφαση στήν καταξίωση τοῦ ὅλου ἀνθρώπου, ἄρα καί τοῦ σώματος.

Φυσικά δέν τίθεται ζήτημα γιά τούς ἑτεροδόξους, ἀλλοθρήσκους, ἀθέους ἤ ἀθρήσκους. Ὅλοι εἴμαστε ἐλεύθεροι καί ὑπεύθυνοι γιά τίς ἐπιλογές καί τις πράξεις μας. Ἡ Ἐκκλησία, ὅμως, ἡ ὁποία σέβεται τήν ἐλευθερία κάθε ἀνθρώπου, σέ περίπτωση πού τῆς ζητηθεῖ νά παραβεῖ τίς ἀρχές καί παραδόσεις Της κάτι τέτοιο δέν μπορεῖ νά τό ἀποδεχθεῖ.

Ἔτσι κάθε πρόταση γιά δῆθεν «ἱερολογία» τῆς διαδικασίας ἀποτέφρωσης πέφτει

ἐξ ὁρισμοῦ στό κενό ὡς ἀντίθετη πρός τούς Ἱερούς Κανόνες καί τήν Ἀλήθεια τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας.

Σύμφωνα μέ ὅλα αὐτά οἱ Κληρικοί τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θηβῶν καί Λεβαδείας, θέλοντας νά παραμείνουμε πιστοί στά δόγματα, τήν ἐκκλησιαστική παράδοση αἰώνων, τούς ἱερούς κανόνες διατρανώνουμε τήν πλήρη ἀντίθεσή μας στήν καινοφανή, ἀντιπαραδοσιακή καί ἀντιχριστιανική πρακτική τῆς καύσης τῶν νεκρῶν καί δεσμευόμαστε ὅτι δέν μποροῦμε νά δεχθοῦμε νά τελέσουμε νεκρώσιμη ἀκολουθία (κηδεία), ὑπέρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς ἀτόμου, τό ὁποῖο ἀποφάσισε καί ζήτησε, τό ἴδιο ἤ τό οἰκογενειακό περιβάλλον του, τήν καύση καί ὄχι τήν ταφή τοῦ νεκροῦ σώματός του.

Προηγήθηκαν οἱ δύο κεντρικές εἰσηγήσεις τῆς ἡμερίδας:

Α) Ἀπό τόν πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτη κ. Χρυσόστομο Κουλουριώτη, καθηγούμενο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Παρασκευής Μαζίου Μεγάρων καί Ἱεροκήρυκος τοῦ Ἱεροῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Ἀθηνῶν μέ θέμα: «Ἡ ἐκκοσμίκευση ὡς ὕφαλος τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς».

Β) Ἀπό τόν ἐλλογιμώτατο κ. Μιχαήλ Τρίτο, καθηγητή τοῦ Τμήματος Ποιμαντικῆς καί Κοινωνικῆς Θεολογίας τοῦ Α.Π.Θ. μέ θέμα: «Ὁ ἱερεύς ἐνώπιον τῶν προκλήσεων τῆς ἀπιστίας».

Οἱ βαρυσήμαντες εἰσηγήσεις τῶν δύο ἐκλεκτῶν ὁμιλητῶν ἔδωσαν στό σῶμα τήν ἀφορμή γιά βαθύτερο προβληματισμό καί διεξήχθη γόνιμος διάλογος, ὅπου ἐκφράσθηκαν πολλές καί διάφορες ἀπόψεις. Ὁ Σεβασμιώτατος συνόψισε καί συνέθεσε τίς ἀπόψεις συμπερεσματικά καί ἔδωσε γενικές ποιμαντικές ὁδηγίες. Ἀναφέρθηκε ἐπίσης σέ ποικίλα διοικητικά θέματα χαράσσοντας τίς κατευθυντήριες γραμμές καί τό γενικό πλαίσιο αντιμετώπισής τους.

Στή σύναξη ἐπίσης ἔγινε ἀναφορά στό καινοφανές γιά τήν Ἑλλάδα πρόβλημα τῆς καύσης καί ἀποτέφρωσης τῶν νεκρῶν ἀντί γιά τήν παραδοσιακή ταφή καί στήν ἔναρξη πρόσφατα λειτουργίας ἀποτεφρωτηρίου στή Ριτσώνα. Ἀναφέρθηκε ὅτι κάτι τέτοιο εἶναι χριστιανικά ἀπαράδεκτο καί ἀντίκειται στήν Ἁγία Γραφή, τήν διδασκαλία τῶν ἁγίων Πατέρων καί στή μακραίωνη παράδοση καί πράξη τῆς Ἐκκλησίας.